

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Condur Elena,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Condur
Elena împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare
Energie” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 martie 2016 prin care cererea de
apel declarată de către Condur Elena a fost respinsă, hotărîrea Judecătoriai Leova
din 30 noiembrie 2015 a fost menținută,

C O N S T A T Ă :

La data de 07 iunie 2013 Condur Elena a înaintat cererea de chemare în
judecată împotriva pârâtului Întreprinderii cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa
Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS „Gaz
Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL) prin care a solicitat recunoașterea nulității
actului nr. A 19521 din 16 martie 2013, și factura pentru energia electrică nr.
192535, întocmită la 16 martie 2013, în sumă de 25051,30 lei, pe numele acesteia.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a menționat că, la data de 16 martie
2013 pe la ora 06.00 în domiciliu acestora a văzut două persoane care scosese
contorul, declarând că sînt reprezentanții ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare
Energie” SRL iar contorul îl i-au pentru control.

Peste cîteva săptămîni a primit prin intermediul poștal actul nr. A 19521 din
16 martie 2013 și încă un act de control a echipamentului de măsurare în care este
indicat că contorul a fost scos în legătură cu suspiciunea că chipurile sigiliile au fost
falsificate (manipulate) menționând în actul nr. A 19521 și că a fost perfectat în
prezența acesteia ce nu corespunde realității.

Menționează reclamanta Condur Elena că toate acțiunile și faptele au fost
efectuate în lipsa acesteia.

Peste câteva zile, a primit prin poștă factura pentru energie electrică din data de 16 martie 2013 în cazul încălcării clauzelor contractuale la suma de 25051,30 lei.

Reține reclamanta că conținutul actului din nr. A 19521 din 16.03.2013 nu corespunde realității, reprezentanții furnizorului n-au efectuat nici un control în prezența reclamatei, indicând în act date care nu corespund realității.

Pe data de 02.05.2013 a expediat în adresa pârîtului o cerere prealabilă prin care a cerut soluționarea litigiului, recunoașterea nulă a actului și facturii întocmite ilegal, însă pârîtul nu a soluționat litigiul.

Prin hotărîrea Judecătorei Leova din 30 noiembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată a reclamantului depusă de Condur Elena împotriva ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL privind nulitatea actului nr. A19521 din 16 martie 2013 și facturii nr. 192535 la suma de 25051,30 lei și cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La data de 05 ianuarie 2016, avocatul Josu Gheorghe în interesul apelantei Condur Elena, a depus cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătorei Leova din 30 noiembrie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 31 martie 2016, apelul depus de către Condur Elena a fost respins, hotărîrea Judecătorei Leova din 30 noiembrie 2015 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit pe deplin reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 20 iulie 2016, Condur Elena a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 31 martie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Leova din 30 noiembrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurenta că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 31 martie 2016 a fost contestată cu recurs de către Condur Elena la 20 iulie 2016. Conform avizului anexat la materialele cauzei se conchide că copia deciziei instanței de apel a fost adusă spre cunoștință recurenteii la 06 iunie 2016, astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen. (f.d.179).

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 02 august 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL copia recursului depus de către Conducător Elena, cu informarea concomitentă a acestora despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 14 septembrie 2016, ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus referința la cererea de recurs declarată de către Conducător Elena prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs de Conducător Elena, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Conducător Elena, nu poate constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Conducător Elena ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se

consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Condur Elena ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Condur Elena se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea